

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

2dò. Ejus Hierosolymam ad summos Pontifices

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Antè giganteus mortis contemptor ovabas;
Et modò, quis putet hoc! profugus discedis are

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ
INDUCTIO SECUNDA.

S. MARCUS CAP. 14.

Et adduxerunt Jesum ad summum Sacerdotem; & con-
nerunt omnes Sacerdotes, & Scribæ, & seniores.
trus autem à longè secutus est eum, &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Hierosolyma ad
morum Pontificum Anna & Caipha judicia ignominiosè
citur; & ibidem post multa sibi illata ludibria, falsorum
mendacia, trusiones & alapas, etsi innocentissimus esset,
mortis reus condemnatur.

Antè fumus Dominum, funesti exordia luctu
Spectatum, peregrè contrito corde secut
Vidimus angores, quibus ille refertus in horto,
Facta fuit manibus reproborum præda: decebit
Ut modò captivum reduces comitemur in urbem
Huc rapitur Iesus cinctus latus omne catenis.
Fit sonus in portis; concurrunt undique cives.
Hic bene de Domino sentit, malè judicat ille;
In reprobis variant affectus. Israël audi!
Stat Deus in medio populi, quem noveris esse
Ultorem scelerum. Cautè! nam serior ætas
Sentiet hoc facinus, totum fugitura per Orbem

Joan. O cæci! Jesus trahitur captivus ad Annam

18.13. Summi Pontificis focerum; deducitur inde

Matt. Ad Caiapham, qui tunc primatum sedis habebat

26.57. Hic Judæorum Magnatibus antè cruentum

Joan. Illud consilium suggererat: Expediit unum

18.14. Pro nobis populòque mori, Convenerat illuc

Pontificum, Procerum, Phariseorumque senatus

Expe-

Expectans Jesum; quem, cum defertur ad aures
 Murmur, adesse, ruunt in strata sedilia magnis
 Calvitiis barbisque graves: cava lumina flammis
 Avidiæ rutilant; turgescunt bile tremendi.
 Cum turbis Simon incognitus intrat in urbem,
 Pontificisque domum, fido comitatus Achate, Joan.
 Qui Caiphæ bene notus erat: muliercula verò, 18.15.
 Quæ pro more domûs curam foriûmque gerebat,
 Aspiciens pavidum Simonem, clamat: Et ille,
 (Extendens digitum) vincti comes esse videtur.
 O fugitive Simon! monitum memorabile Christi
 Observa! sed fera loquor: nè fortè periret,
 Ad vocem Bertæ, Jesum novisse, negabat.
 Et tamen injusti seriem finemque videret
 Iudicii; tacitum cohibens sub corde pavorem,
 Inter Scribarum famulos confedit ad ignem.
 Arripiunt Jesum; Caiphas primarius inter
 Scribarum proceres, indutus fronte leonem,
 Ex Jesu tumidè quærit, quæ dogmata nuper Joan.
 Sparserit in populum, quales quantosque sequa- 18.18.
 Nactus in errorem secum perduxerit? ille (ces
 Pontifici Caiphæ submissâ voce reponit:
 Me Scribæ, proceres, urbs, & Synagoga loquen-
 Audivit, doctis, indoctis verba ferentem. (tem
 Ecce sciunt illi, totam quæcunque per urbem
 Et peregrè docui, cur ex me talia quæris?
 Dixerat; & quidam nebulo nequissimus omni Joan.
 Intulit in faciem Domini conamine plagam; 18.22.
 Stridorémque ciens collisis dentibus, addit:
 Siccine Pontifici respondes? Christus, aperto
 Excipiens colaphum vultu, mitissimus inquit:
 Si malè Pontifici respondeo, judicet ille; (rari
 Si bene, cur cædor? manus impia! digna vo-

Ful-

Fulmine, quæ talem truculentiùs intulit ictu
 Turbatus Christi responso, labra momordi
 Consilii præses Caiphas, totùsque senatus
 Nescius in tali quid agat discrimine rerum,
 Christus enim sermone potens, variisq; per urbe
 Prodigiiis clarus, multis benefecerat: ire
 Concessit claudis, cæcis ab origine visum
 Restituit, multis aures patefecit & ora;
 Sæpiùs ardentis febrium compescuit æstus
 Sanavit lepram, pressòsque arthritide; spum
 Dæmonas ejecit; defunctos vivere iussit:
 Insuper Angelicos edebat fronte favores:
 Ex labris spirabat amor, bonitasque benigna
 Corporis egregii statura Augusta decoris
 Virtutum radiis totâ lucebat in urbe.

Matt.
26.59.

Hinc Caiphas metuens furialia murmura vulg
 Præcipitabat opus, concitis testibus auro
 Corruptis; decumana quibus, sed dissona, ple
 Follibus inflavit mendacia livor Averni:
 Ast nihil effecit. Tandem par nobile fratrum
 Erupit, nova falsa loquens: Audivimus, ajur
 Dicentem: Templum Salomonis pluribus ob
 Exstructum lustris dissolvam, postque dies
 Elapsam triadem, melior structura resurget,
 Nullâ hominum fabricata manu. Sed dispare tel
 Deposuere modo; nec erat contentus iisdem
 Consilii præses Caiphas, procerùmque coram
 Attamen ut pulchrum veri justique colorem
 Adjicerent falso, mirantes ora manùsque
 Distendunt, acsi resonent oracula testes.
 Exurgens Caiphas clamat: Quid dicis ad illu
 Quæ tibi per testes concordis voce probantur
 Conticuit Dominus; quid enim sperare reliquitur

Cum Judex injustus amat palpabile falsum?
 Nos stomacho pleni, si livor rodat honorum
 Exiles titulos; Jesus opprobria clauso
 Ore tulit: cur non cum tanto Rege tacemus,
 Ut modicum passî Cœli dignemur honore?
 Exurgens Caiphas iterum, ceu callida vulpes
 Pacem fronte gerens, oculis mentitur amorem;
 Sed clàm corde ferox, mansueta silentia Christi
 Rupit, composito sic callidus ore profatus:
 Per verum vivumque Deum te ferò, Christe,
 Adjuro, fateare palàm, si filius almi
 Immensique Dei, Cœlesti missus ab arce
 Ad nos pacificus, totique salutifer Orbi
 Veneris? Ut Jesus audit per nomina Patris
 Jurari, sacrum tollens ad fidera vultum,
 Inquit: Amen tibi dico! Dei sum filius ipse,
 Méque coruscantem splendore videbitis olim
 Ad dextram residere Patris super astra locatum:
 Inde peraugustis veniens in nubibus Æthræ,
 Atque triumphali Cœli sublimis in arcu,
 Vestra recensebo patrùmque piacula Judex.
 Vix patitur Dominum dictis imponere finem
 Impatiens Caiphas (nam pressa recanduit ira
 Hoc sermone) caput rabidum, bis, térq; , quaterq;
 Concutiens; quid ais? disruptis vestibus altâ
 Voce tonat: blasphemus hic est; blasphemia vobis
 Ulciscenda, Patres! nec egemus testibus ultra:
 Audistis coràm; vobis quid, amabò, videtur?
 Confremuère viri, studiisque calentibus ignem
 Adjiciunt: Reus est mortis! clamatur; & inde
 In faciem Domini spuitur; maledicunt: urgent
 Astantes rabiem: ferit hic, ferit ille; scelestos
 Alternant ictus; saltant in verbera pugni,

Matt.
 26.63.

Sed

Sed nec, qui Dominum constrictum fune tenebant,
 Abstinerent manus; feriunt petulanter, & ajunt
 Christe prophetiza, quis te percusserit? Æther
 Illa vides; heu! cur ultricia fulmina tardas?
 Erro; sacros non est res decidenda per ignem
 Christus amat tormenta pati, cur tanta, rogatis
Matth. Ut queat ereptam Mundo reparare salutem.
26.69 Ad Petrum redeo, qui se tantisper ad ignem
 Frigore contracto calefecerat: ille dolenter, (rum
 Omnia quæ Dominum cruciabant monstra malo
 Aspiciens, tacito luctum sub corde premebat
 Quod præfecta foco, dum fortè resuscitat ignem
 Observans, dicit Petro: Te credimus esse
 Discipulum vincti: Quid? vinctum nescio, Petrus
 Respondet famulæ, pavidusque recedit ab igne
 Tutior ante fores; auditque senescere noctem
 Ex galli cantu: quo commonefactus ad ædes
 Fronte serenatâ rediit; famulisque remissus
 Ambulat huc illuc cupiens spectare, quid ultra
 Turbida scena ferat: sed vix elabitur hora,
 Ex famulis unus, Simoni proximus astans,
 Dicit ei, vultu pœnas truciore minatus:
 Tu quoq;, vix erro, sequeris nova dogmata vincti
 Confirmant reliqui; dictis tamen ille repugnat
 Dicunt: Ex ipsa Galilæus voce probaris,
Joan. Et patriota rei: Petrus, sint ista, reponit;
18.26 Nil reor inde sequi. Te vidi nunquid in horto
 Urgebat quidam conjunctus sanguine Malcho,
 Inter olivarum frondes mucrone ferocem?
 Contremuit Simon famulorum murmure cincto,
 Ut cervus, quem turba canum circumsona terret
 Ne tamen incurrat graviora pericula, jurat
 Per Terram, Cœlum, supremæque Numina, Jesum

Nec novisse quidem. Vix autem evanuit illa
 Perfida vox, vigili cum gallus nuntiat ore,
 Cedere Lucinam reduci sua jura diei.
 O Simon! ubi jam, de quo tam multa crepabas,
 Est comes in mortem, verique probator amoris?
 Conversus Petrum respexit Christus, & inde
 Avertit mœstos ad conscia fidera vultus.
 Hoc reor aspectu nihil esse dolentius unquam
 In Mundo visum: nequeunt hic mota teneri
 Viscera Simonis, nec obortum sistere luctum:
 Namque revolvebat verbum, quod dixerat antè
 De galli cantu Jesus, ideoque repentè
 Excedens turbis, & inobservatus abibat,
 Confertisque gemens manibus, plorabat amarè.
 Magna tibi, Simon, incumbit causa doloris;
 Cassa fides, frustratus amor, desertio turpis,
 Et Domini plusquam malefana negatio, Judæ
 Proditione parùm melior. Nos ergò fideles
 Ex hoc discamus Jesum constanter amare.
 Dum tenebræ noctis fugiunt, per compita facti
 Rumor it, & variis sermonibus occupat urbem.
 Inquirunt cives, quæ sint delicta Prophetæ?
 Esse reum mortis, multis sermonibus illis
 Persuadet Caiphas, confictaque crimina narrat:
 Est, ait, impostor, seductor & urbis, & Orbis,
 Contemptor legum patriarum, juris & æqui
 Osor, & immanis blasphemus, qualis ab ævi
 Principio non est visus, nec credo videndum.
 Quippe Deo Genitore satum se jactat, & olim
 Se puniturum Mundi delicta minatur.
 Obtupuère viri; quid enim truculentius, ajunt,
 Esse potest? majora fide sunt ista; probemus,
 An fortassè sui referat magnalia Regni

O

Mag-

Magniloquus nobis. Dictum, factumque: rece
Ad Jesum, instantes: Nobis ediffere Jesu, (dum
An tibi Messiaë seu Christi nomen adoptes?

Luc. Respondet Dominus: Si vobis dixero, ver
22.67. Nulla fides; nullumque mihi, si quæro, rogan
Responsum dabitur; nec me, cum fata repugnent
Dimittetis. Ego post hæc, scitote, sedebo
Ad dextram Patris. Repetunt: Quid dicis? es ergo
Filius Excelsi? Sum, dicit Christus: & ecce
Protinus in rabidum conversa silentia murmur
Non secus ac Pelagus, quod, dum fery irruit Aufte
Fluctibus ad fyrtes, fractisque tumultuat und
Non opus est ultra, clamant, inquirere; nostr
Qui fuimus coram, blasphemia terruit aures.
Carcer, abi! scelus hoc condignâ morte piabis.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ
INDUCTIO TERTIA.

S. LUCAS CAP. 23.

Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad
latum. Cœperunt autem illum accusare, dicentes: H
invenimus subvertentem gentem nostram, & prohibentem
tributa dare Cæsari, & dicentem, se Christum Regem esse.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus ex iudicio summorum
Pontificum & Seniorum populi, ad Romanum Præsidentem Pilatum
& inde ad Tetrarcham Herodem, Hierosolymis eo tempore
presentem, deducitur; ab Herode verò omnium ludæorum
& calumniis expositus, ad Pilatum reducitur.

Interea Eoo produxit ab Æquore plenum
Deficiens aurora diem; qui postea nigro
Celsior in cursu, Dominum lugebit amictu.
Egrediare domo Caiphæ, mitissime Jesu!
Plena dies rutilat; cupio comes esse Magistrum
Prætorisque domum tecum multandus adire.